

РЕШЕНИЕ

№ 6341

гр. София, 24.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 18.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **833** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и във вр. с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на И. Т., ЛНЧ [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адвокат И. А. М., САК, сл.адрес [населено място] 1330, [улица], ет. 2, ап. 3 против Решение № 38-ОК/12.12.2024г. на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, с което последният на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не допуснал последваща молба за предоставяне на международна закрила, рег. № 554/25.11.2024г. на ДАБ-МС от И. Т. до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно поради допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие в материалния закон. Заявява, че в акта на ДАБ-МС не е анализирал правилно и точно представените документи и твърдения, както и не е обосновал надлежно решението си въз основа на събраните доказателства и при спазване на закона. Сочи се, че е подал искова молба в СГС с правно основание чл.105 във вр. с чл. 2 ГПК и чл. 530 и сл. ГПК за разкриване тайната на осиновяването и предоставяне на информация за биологичния произход, за което е образувано гр. дело 13639/2024 г. ГО, III-ти брачен състав, която искова молба е представена на ДАБ – МС. В заявлението до ДАБ-МС е посочил, че „важно обстоятелство” по смисъла, вложен в правната норма на чл. 105, ал. 1 СК, представлява неговият морален дълг да принадлежи на родината, в която е роден -

България, поради което и иска разкриване на информация за неговите биологични родители.

В съдебно заседание оспорващият се явява лично и се представлява от адв. М., САК, която моли да бъде уважена жалбата и да бъде върната преписката административния орган със задължителни указания за продължаване на производството по общия ред по молба за закрила на жалбоподателя от етап на провеждане на интервю по чл. 76б, ал. 1, т.1 от ЗУБ. Сочи, че жалбоподателят има висящи дела в България относно неговия биологичен произход и това е основната причина той да иска да остане в страната. Има фирма, живее и работи в България от 23 години. Има фирма. Плаща данъци и осигуровки. Има адрес, който е известен на органите на ДАБ и на който винаги може да бъде намерен. Поддържа представеното по делото писмено становище.

Оспорващият Т. посочва, че е в България от 1993 г., от когато и работи. В ДАБ обяснил, че има проблем с осиновяването му и намирането на неговите биологични родители. Има нотариално заверен документ от нотариус в Турция от хората, които са го отгледали, в който те заявяват, че не е тяхно родно дете, а е отгледан от тях и е доведен в България. Причината да дойде в България е да търси истинските си родители по произход, за което води дела.

За ответната страна, юрисконсулт П. счита, че решението на интервюиращия орган за правилно и законосъобразно, а жалбата - неоснователна и недоказана. Сочи, че това е производство по последваща молба и тук се разглеждат само представените нови факти и обстоятелства. Относно интервюто заяви, че последното интервю на жалбоподателя е проведено на 07.03.2024г. Преди това на 18.08.2021 г. също има проведено такова. Предходното интервю е било по повод молбата му до Президента за убежище, което му е отказано. Счита, че проблемът с осиновяването на жалбоподателя не е предмет на ЗУБ и по никакъв начин ДАБ не може да се съобразява с това дали е български гражданин. Приема се, че е турски гражданин, тъй като видно от документите, които е представил, паспорт и лична карта, същият е турски гражданин. Това, че има висящо производство пред Софийски градски съд не е предмет на настоящото дело. С оглед на това намира, че представените към молбата доказателства не представляват нови такива.

Позовава се на решение на СЕС/С-352 от 2023г./, относно казуса за чужденци, които от дълго време са в България, като в тази връзка намира, че има празнота в националното законодателство за чужденци, които са от дълго време в страната и не могат да бъдат върнати. Счита, че следва да се приложи Директива 2008/115/ЕО, която от части е транспонирана в ЗЧРБ, а не Директива 2011/95/ЕС, транспонирана в ЗУБ.

Според адвокат М. до настоящия момент винаги, когато жалбоподателят е предоставял данни, че има висящо дело е провеждано интервю и срокът на пребиваване му е удължаван.

СГП не изпраща представител.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба/заявление/ на оспорващия с рег. № 554/25.11.2024г. на ДАБ-МС. В хода на производството е установено, че молбата е последваща по смисъла на § 1, т.6 от Допълнителните

разпоредби на ЗУБ, като са проведени предишни производства, видно от представената в пълната адм.преписка. Първо производство е започнало през 1993г. Приключило е през 1999г. с решение за прекратяване на производството по молба на самия молител. Второто производство е започнало през 2005г. По него административният орган е постановил решение от 2006г. за прекратяване на производството. Решението е обжалвано пред ВАС. Жалбата е отхвърлена с решение на тричленен състав на ВАС, което е обжалвано, но е потвърдено от петчленен състав на ВАС. Третото производство е започнало през 2007г. По него е постановено решение на ДАБ, с което е отказан бежански и хуманитарен статут. Обжалвано е от молителя, след което производството се е развило като горното. Окончателното решение на петчленния състав е от 2008г. Четвъртото производство е започнало през 2009г. По нея е постановено решение на интервюиращ орган на ДАБ, с което молбата е отхвърлена като явно неоснователна. Молителят е обжалвал това решение пред АССГ. С окончателно решение от 24.02.2009г. АССГ е отхвърлил жалбата.

Петото производство е започнало през май 2009г. Молбата е отхвърлена с решение на интервюиращ орган при ДАБ. То е обжалвано пред АССГ, който с окончателно решение от 18.06.2009г. е отхвърлил жалбата. Шестото производство е започнало по молба на кандидата до ДАБ, подадена на 11.09.2009г. След указания от органа, с допълнителна молба кандидатът е посочил обстоятелствата, които счита за нови. Повечето от тях обаче са изложени в предишните производства. Видно от влязлото в сила решение по адм. дело № 12259/2017г: на АССГ, като ново е посочено и обстоятелството, че в Софийски апелативен съд е висящо ч.гр.д.№ 1479/2009г., с предмет предявен от И. Т. иск по чл.31 и чл.40 от СК (отм.) – търсене на произход от майката (съдебно удостоверение, л.90). С решение интервюиращ орган при ДАБ е отказал да възобнови производството или отмени решението на интервюиращия орган по горното (петото) производство. И. Т. е обжалвал това решение на ДАБ пред АССГ. Съдът се е произнесъл с решение от 12.11.2009г., с което е отменил оспореното решение и е върнал преписката на органа с указания за провеждане на производство по общия ред. В това производство по общия ред е постановено решение, с което е отказано предоставянето на лицето на бежански и хуманитарен статут. Същото е обжалвано. Жалбата е отхвърлена от тричленен състав на ВАС, решението е обжалвано, но е потвърдено с решение от 21.03.2012г. на петчленен състав на ВАС по адм. дело № 16353/2011г.

Освен посоченото, предходни административни производства са приключили с влезли в сила административни решения досежно бежанския и хуманитарния статут на чужденеца, след като са били потвърдени от съответните съдебни инстанции. В последното, производство, с решение № 4115/18.05.2022 г. председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС) е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на И. Т.. Чужденецът е обжалвал решението на адм. орган и Административен съд София-град (АССГ), с решение № 1587/13.03.2023 г, по адм. дело 6769/2022 г., е отхвърлил жалбата. Решението на АССГ е обжалвано от чуждия гражданин. Върховен административен съд на Република България - Четвърто отделение, с решение № 10795/08.11.2023 г. по адм. дело № 4223/2023 г., оставя в сила решение № 1587/13.03.2023 г. на АССГ.

Чуждият гражданин е подал молба за убежище в Администрацията на Президента, с вх. №94-07-2/11/2024 г. В резултат, той е регистриран в ДАБ-МС на 28.02.2024 г., където му проведено производство за установяване на всички факти от значение за

производството за убежище. Всички събрани документи са изпратени до комисията за предоставяне на убежище, а на 29.10.2024 г. в ДАБ-МС е получен отговор, че с решение № 12 от 2024 г. на Вицепрезидента на Република България на И. Т. му е отказано предоставянето на убежище.

Настоящата молба/заявление/ с рег. № 554 от 25.11.2024г. за международна закрила е подадена от жалбоподателя, която е последваща по смисъла на § 1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, като са проведени предишни производства. В нея жалбоподателят сочи като настъпили нови обстоятелства личното му положение в РБългария, като представя писмени доказателства, а именно подадена искова молба с вх. № 129533 от 22.11.2024г. пред СГС, с правно основание чл. 105 от ал. 1 от СК, вр. с чл. 2 и чл. 530 и сл. От ГПК за разкриване на тайната на осиновяването му е предоставяне на информация за биологичния произход на лицето. Към молбата са приложени писмени доказателства: копие от искова молба с вх. № 12953 от 22.11.2024г. на ИМ до СГС.

От приетата по делото административна преписка Г. С. Г. е определена за интервюиращ орган със заповед № РД 05-298/13.04.2022г. на председателя на ДАБ. Жалбоподателят е уведомен със съобщение с рег. № 554/25.11.2024 г., за начина и реда на провеждане на предварителната процедура по допустимост на последваща молба за закрила, като в указания 3 дневен срок не са представени нови писмени доказателства. Приложение към съобщението са указания относно реда за подаване на международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците подали молба за закрила в РБългария, на разбираем от чужденеца език. Представена е Справка от 14.01.2025г. от Дирекция „Международна дейност“, ДАБ, за актуалното положение в Турция.

С процесното Решение № 38-ОК/12.12.2024г. на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, издадено в производство по глава шеста, раздел III от ЗУБ, молбата на жалбоподателя, последваща, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Актът е произнесен след като е съобразено, че жалбоподателят не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение.

Оспорваният акт е връчен на оспорващия на 16.01.2025г., а жалбата, въз основа на която е образувано делото, е постъпила в ДАБ на 24.01.2025 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Процесната молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, съгласно която разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

С разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна

закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, ЗУБ, изискваща подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, да се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Гореизложената национална уредба е изцяло синхронизирана с европейската. По силата на чл. 33, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС от държавите-членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът за международна закрила отговаря на условията за признаването ѝ, като молбата се счита за недопустима съгласно същия член. С чл. 33, ал. 2, б. "а" – "д" от Директива 2013/32/ЕС държавите-членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи. Такава е хипотезата по чл. 33, ал. 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС, който изрично определя като недопустима подадена последваща молба, когато не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 13 декември 2011 г. относно стандарти за определяне на гражданите на трети държави или лица без гражданство, на които е предоставена международна закрила за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила .

В тази връзка, настоящия състав счита, че изискванията на националната и европейска уредба не са нарушени в случая в степен, обуславящи отмяната на оспореното Решение № 38-ОК/12.12.2024г. , което е издадено от компетентен орган, надлежно определен по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ - интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл. 2, б. "б" от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба рег. № 554 от 25.11.2024г. на И. Т., гражданин на Турция, да не я допусне до производството за предоставяне на международна закрила. Спазен е срокът по чл. 76б, ал. 1 ЗУБ.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ, на подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган.

Настоящият състав на съда преценява, че интервюиращият орган е спазил изискването за законосъобразност на решението. В последващата молба оспорващия не е посочил никакви нови факти и обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената искова молба по чл. 105 от СК, по която е образувано [населено място] № 13639/2024г.в СГС от страна на търсещия закрила, като е приел, че представените писмени доказателства реално не са нови, касаят българския произход на молителя, обсъждан в предходни производства. Актът е произнесен след като е съобразено, че жалбоподателят не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение, както

и че българския му произход не е нововъзникнало обстоятелство, тъй като е било обсъдено в предходни производства и не е възприето като основание за международна закрила. В тази връзка решение по адм. дело № № 16353/2011г. на петчленен състав на ВАС.

Интервюиращият орган е анализирал заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че с подадената молба, не може да се установи, че има промяна в личното му положение и в държавата му по произход, като настоящата се извършва с цел допускането до производство на последващата молба по ЗУБ до производство. Ето защо новите обстоятелства-искова молба по чл. 105 от СК и образуваното гр. дело в СГС, сами по себе си, не могат да са достатъчно основание, за да се приеме, че са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя, поради което не може да се направи извод за наличието на предпоставките на чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

Производството по чл. 105 от СК е охранително производство, с което на определен кръг лица може да бъде предоставена информация за произхода на осиновения. Производствата по СК и по ЗУБ са различни, както и процесуалния ред. От друга страна както е посочил и адм. орган българския произход на молителя е разглеждан и в предходни производства, поради това самото депозиране на ИМ по чл. 105 от СК не може да обоснове извод за наличие на предпоставките по чл. 13 ал. 2 от ЗУБ.

ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.

Воден от изложеното, настоящият състав счита, че Решение № 38-ОК/12.12.2024г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците е правилно и законосъобразно, жалбата на И. Т., гражданин на Турция следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София- град, I отделение, 4 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от И. Т., гражданин на Турция, с ЛНЧ [ЕГН], чрез адвокат И. А. М., САК, сл.адрес [населено място] 1330, [улица], ет. 2, ап. 3 против Решение № 38-ОК/12.12.2024г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ на оспорвания не е допусната последващата молба/заявление/ с рег. № 554 от 25.11.2024г. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението, на осн. чл.85, ал.3 ЗУБ, е окончателно и не подлежи на обжалване .

СЪДИЯ